

تأثیر اسفرزه (پسیلیوم) بر پیشگیری از بیوست در بیماران مبتلا به انفارکتوس حاد قلبی- یک کارآزمایی بالینی تصادفی سه‌سوکور

زهرا عسگری نژاد^۱، داود حکمت‌پو^۲، شراره خسروی^۳، سعید صدرنیا^۴

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: بیوست از شایع‌ترین شکایات گوارشی در بین بیماران بستری شده ناشی از ابتلا به سکته حاد قلبی است. این مطالعه با هدف تعیین تأثیر اسفرزه بر پیشگیری از بیوست در بیماران مبتلا به سکته قلبی حاد انجام شد.

روش‌ها: این پژوهش یک کارآزمایی بالینی تصادفی سه‌سوکور بود که بر روی بیماران دچار انفارکتوس حاد قلبی، بستری شده در بخش‌های مراقبت‌های ویژه‌ی قلبی در بیمارستان‌های امیرکبیر و امیرالمؤمنین(ع) شهر اراک در سال ۱۳۹۷، در گروه مداخله و شاهد، انجام شد. در این مطالعه، گروه مداخله ساشه پور پوسته اسفرزه و گروه شاهد، ساشه سلولز بسته‌بندی شده را به صورت ناشتا به مدت ۳ روز دریافت کردند. برای جمع‌آوری داده‌ها از اطلاعات دموگرافیک و مقیاس ارزیابی عالیم بیوست CACS (Criteria for Assessing the Constipation Symptoms) استفاده شد. داده‌ها با استفاده از آزمون Chi-Square (Criteria for Assessing the Constipation Symptoms) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: از تعداد ۱۱۰ بیمار بستری شده در بخش‌های مراقبت‌های ویژه قلبی، تعداد ۶۲ نفر از نمونه‌ها زن (۵۶/۳۶ درصد) و ۴۸ نفر مرد (۴۳/۶۳ درصد) بودند. میانگین و انحراف معیار سن بیماران در گروه مداخله 44.5 ± 11.2 و شاهد 44.2 ± 11.5 سال بود. در پایان مطالعه، از ۵۵ بیمار مورد بررسی در گروه مداخله، از ۴۱ بیمار به بیوست مبتلا شده بودند و تعداد ۴۵ (۷۴/۵۵ درصد) ییمار بیوست نداشتند. اما تمامی افراد گروه شاهد به بیوست مبتلا شده بودند.

نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد، مصرف اسفرزه در بین بیماران بستری در بخش‌های مراقبت قلبی (CCU)، سبب پیشگیری از بروز بیوست شد.

وازگان کلیدی: سکته قلبی حاد؛ بیوست؛ اسفرزه؛ پیشگیری

ارجاع: عسگری نژاد زهرا، حکمت‌پو داود، خسروی شراره، صدرنیا سعید. تأثیر اسفرزه (پسیلیوم) بر پیشگیری از بیوست در بیماران مبتلا به انفارکتوس حاد قلبی - یک کارآزمایی بالینی تصادفی سه‌سوکور. مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۲۱؛ ۱۴۰۲ (۷۴۵): ۱۰۵۹-۱۰۵۲.

واژه انگلیسی بیوست از کلمه‌ی لاتین Constipare می‌باشد (۴) و عبارت است از دفع مدفع سخت و سفت یا احساس تحیله‌ی ناکامل بعد از اجابت مزاج و یا اجابت مزاج کمتر از سه بار در هفته (۵). عدم انجام تمریبات بدنه و استراحت طولانی در تخت، نداشتن زمان معین برای دفع یا نادیده گرفتن میل به دفع، عادات غذایی (صرف کم فیبر و مایعات)، مصرف دارو و داشتن زندگی پرتنش از عوامل ایجادکننده بیوست می‌باشند (۶). ممکن است با عللی مثل بستری شدن در بیمارستان یا بیماری‌های مزمنی که سبب آسیب فیزیکی و

مقدمه

بیماری‌های قلبی-عروقی از مهم‌ترین علل مرگ و میر در سراسر جهان و به ویژه کشورهای در حال توسعه به شمار می‌روند. از میان بیماری‌های قلبی، بیماری عروق کرونر شایع‌ترین بیماری مزمن و تهدیدکننده‌ی حیات می‌باشد (۱، ۲). مطابق آمار سازمان جهانی بهداشت، انتظار می‌رود تا سال ۲۰۳۰ تقریباً ۲۳/۶ میلیون نفر در اثر بیماری‌های قلبی-عروقی به خصوص سکته‌ی قلبی جان خود را از دست خواهند داد (۳).

- کارشناس ارشد پرستاری، بیمارستان امیرالمؤمنین (ع)، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران
- استاد، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران
- دانشیار، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران
- استادیار، گروه داخلی قلب، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران

نویسنده‌ی مسؤول: داود حکمت‌پو: استاد، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران

Email: dr_hekmat@arakmu.ac.ir

با توجه به اهمیت عمل دفع و شیوع بالای بیوست در بین بیماران مبتلا به انفارکتوس حاد قلبی بستری شده در بیمارستان، این مطالعه با هدف تعیین تأثیر اسفرزه بر پیشگیری از بیوست در بیماران مبتلا به انفارکتوس حاد قلبی انجام شد.

روش‌ها

این پژوهش، یک کارآزمایی بالینی سه‌سوکور است. کورسازی در این مطالعه به این صورت بود که بیمار، پرستار گردآوری کننده داده‌ها و تحلیل گر آمار از گروه مداخله (صرف کننده اسفرزه) و کنترل (صرف کننده سلوولز) اطلاعی نداشتند. جامعه‌ی پژوهش بیماران دچار انفارکتوس حاد قلبی بستری در بخش‌های مراقبت‌های ویژه‌ی قلبی در بیمارستان‌های امیرکبیر و امیرالمؤمنین^(ع) شهر اراک در سال ۱۳۹۷ بود. معیارهای ورود شامل ابتلا به سکته‌ی حاد قلبی از نوع STEMI و ناپایدار بر اساس تشخیص مخصوص قلب، تمایل به شرکت در مطالعه، بی‌حرکتی در تخت، بستری بودن در بخش حداقل به مدت ۳ روز، امتیاز صفر طبق چکلیست ارزیابی بیوست (CAS (Constipation assessment scale)) عدم ابتلا به دیابت، عدم محدودیت در مصرف غذا و مایعات، عدم ابتلا به بیوست مزمن از قبل از بیماری، عدم مصرف داروهای بیوست‌آور و ملین‌ها، عدم حساسیت به داروهای گیاهی و عدم بارداری و شیردهی و معیارهای خروج شامل عدم تمایل به ادامه تحقیق، ناشتا شدن بیمار، دستور خروج از تخت، انتقال به بخش یا بیمارستان دیگر و فوت بودند. حجم نمونه در هر گروه ۵۲ نفر بود که با احتساب احتمال ریزش نمونه‌ها ۵۵ نفر در هر گروه درنظر گرفته شد.

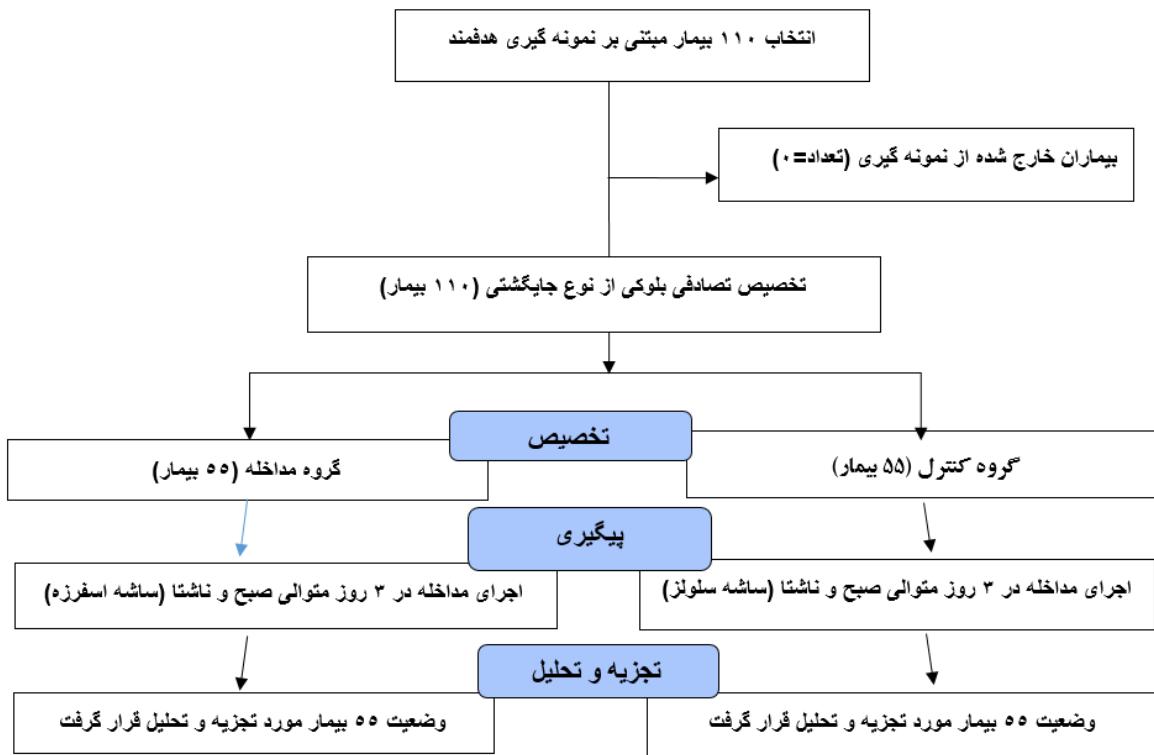
ابزارهای گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه‌ی اطلاعات فردی (سن، جنس، قد، وزن، سابقه‌ی بیوست و مصرف داروهای ملین) و چکلیست ارزیابی بیوست (CAS) بودند. چکلیست ارزیابی بیوست CAS توسط Williams و McMillan در سال ۱۹۸۹^(۱) طراحی و روانسنجی شد. این ابزار دارای ۸ شاخص مربوط به علائم بیوست است که طی یک مقیاس سه‌تایی (بدون مشکل = ۰، مشکل کم = ۱، مشکل زیاد = ۲) ارزیابی می‌گردد. نمره‌ی کل از صفر (بدون بیوست) تا ۱۶ (بیوست شدید) می‌باشد^(۲). در پژوهش حاضر روابی محتوای ابزار به روش والتس و باسل برابر با ۹۶۷۳ محسنه شد و آلفای کرونباخ آن ۰/۷۶ بود. بیماران به روش نمونه‌گیری مبتنی بر هدف انتخاب شده و با روش تحصیص تصادفی و با استفاده از بلوک‌های جایگشتی به دو گروه مداخله و شاهد تحصیص یافتند. ۵۵ نفر از بیماران واحد شرایط، از بیمارستان امیرالمؤمنین^(ع) (۲۸ نفر در گروه اسفرزه و ۲۷ نفر در گروه سلوولز) و ۵۵ نفر از بیمارستان امیرکبیر (۲۷ نفر در گروه اسفرزه و ۲۸ نفر در گروه سلوولز) وارد مطالعه شدند (شکل ۱).

ذهنی می‌شوند، تشدید شود^(۷). معیارهای اصلی بیوست شامل کیفیت فرایند دفع (зор زدن، تخلیه ناکامل، احساس انسداد و نیاز به مانورهای دستی برای تخلیه)، شکل و قوام مدفوع، تعداد اجابت مراج و نیاز به مصرف مسهله می‌باشد^(۸). عوارض بیوست عبارتند از: افزایش فشارخون، تحریک سیستم سمپاتیک و مهار واگ، سخت شدن مدفوع، هموروثید، فیشر و مگاکولون^(۶).

گزارش شده است که بیوست با بروز حوادث قلبی-عروقی مرتبط است. بیمارانی که بیماری‌های حاد همچون انفارکتوس حاد قلبی را تجربه می‌کنند و در بخش‌های مراقبت ویژه درمان می‌شوند، در معرض بروز بیوست هستند^(۹).

امروزه درمان‌های مؤثر و کم ضرر به خصوص برای پیشگیری از بیوست در بیماران قلبی مورد توجه قرار گرفته است. یکی از این راهکارها استفاده از گیاهان دارویی و داروهایی است که در طب سنتی، قرن‌ها مورد استفاده قرار گرفته‌اند^(۱۰).

اسفرزه، نامی است که به دو گونه از جنس *Plantago* متعلق به خانواده‌ی بارهنگ اطلاق می‌گردد. در طب سنتی ایرانی اسفرزه با نام بزرقطونا نام برده شده و دارای حدود ۲۵۰ گونه و دارای پراکنش جهانی است^(۱۲). خاستگاه اسفرزه در اصل مناطق شرق مدیترانه است^(۱۳) و منشأ اولیه‌ی آن هند و پاکستان می‌باشد. دانه‌های آن دارای موسیلاژ، پروتئین، قند، روغن ثابت و تانن است^(۱۴). پودر پوسته‌ی این گیاه در طب سنتی به عنوان یک داروی ملین کاربرد زیادی دارد^(۱۵) و از انواع ملین‌های حجمی کننده می‌باشد^(۱۶، ۱۲) و در پیشگیری و درمان بیوست کاربرد دارد^(۱۷، ۱۸). غشاء دانه لعاب‌دار است به طوری که با قرار گرفتن دانه در آب پوسته خارجی آن متورم و لعاب آن خارج می‌شود^(۱۹) و یک لایه‌ی چسبنده غلیظ و ژله‌ای مانند ایجاد می‌کند^(۱۶، ۱۲). این توده‌ی ژلاتینی، هیدراتاسیون مدفوع را تقویت، تحریک ملال‌آور و درد حین بیوست را کم و مدفوع را نرم می‌کند و از آن به عنوان نرم کننده و افزایش دهنده حجم مدفوع نام برده می‌شود^(۱۶). موسیلاژ پوسته‌ی دانه اسفرزه حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد است^(۱۳). در زمان مصرف بایستی مقدار زیادی آب مصرف شود تا باعث بلع بهتر و بهبود عملکرد موسیلاژی آن گردد^(۱۶، ۱۲). عارضه‌ی جانبی خاصی در بیماران تحت درمان با این فیبر ایجاد نشده است^(۱۴، ۱۳). سلوولز نیز یکی از موادی است که در درمان بیوست کاربرد دارد. تأثیر سلوولز بر دفعات اجابت مراج بیشتر از سهولت اجابت مراج است. گفته شده که سلوولز به طور عمده، آب را به داخل لومن روده بزرگ جذب می‌کند، که باعث افزایش توده مدفوع شده و باعث افزایش تحرک و کاهش زمان عبور از کولون می‌شود. در یک مطالعه با وجود افزایش دفعات دفع مدفوع، بیماران بهبود قابل توجهی در قوام یا دفع مدفوع گزارش نکردند^(۲۰).

شکل ۱. نحوه نمونه‌گیری و اجرای مداخله طبق چارت کانسورت

دانشگاه علوم پزشکی اراک (IR.ARAKMU.REC.1397.060) را اخذ نمودند. سپس معرفی نامه دریافت شده به مسؤولین دو بیمارستان ارائه شد و همانگاهی‌ای لازم با بخش‌های مراقبت‌های ویژه‌ی قلبی به عمل آمد. پس از انتخاب نمونه‌های واجد شرایط، ابتدا هدف از پژوهش و روش انجام کار برای بیماران توضیح داده و به آنان در مورد محرومانه بودن اطلاعات اطمینان داده شد. سپس در صورت تمایل بیماران، رضایت آگاهانه‌ی کتبی از آنان اخذ می‌شد وارد مطالعه می‌شدند. بیماران در هر زمان که تمایل داشتند می‌توانستند از مطالعه خارج شوند.

در تحلیل داده‌ها از SPSS نسخه‌ی ۲۵ (IBM version 25, IBM Corporation, Armonk, NY) استفاده شد. برای توصیف داده‌ها از آمار توصیفی و برای بررسی و مقایسه‌ی نتایج از آزمون Chi-Square استفاده گردید. سطح معنی‌داری $P < 0.05$ در نظر گرفته شد. این مقاله با کد (IRRCT20180712040439N1) و کد اخلاق (IR.ARAKMU.REC.1397.060) در دانشگاه علوم پزشکی اراک تصویب و اجرا شده است.

یافته‌ها

در این پژوهش، تعداد ۱۱۰ بیمار مورد بررسی قرار گرفتند که از این

مواد مورد استفاده (اسفرزه و سلوزل) به صورت ساشه‌های کاملاً مشابه تهیه شدند. ساشه‌ها به صورت دو گروه A و B کدگذاری شدند. ساشه‌ی گروه A حاوی ۵ گرم پوسته پودر شده اسفرزه (دارو) و ساشه‌ی گروه B حاوی ۵ گرم سلوزل (دارونما) بود (۱۸، ۲۳). در مطالعات متعدد سلوزل برای درمان بیوست مطرح شده است اما در این پژوهش هدف پیشگیری از بیوست بوده است. بنابراین پس از بررسی‌های بسیار در منابع، پودر سلوزل با مقدار ناچیز روزانه به عنوان کم خطرترین ماده‌ی گیاهی شبیه به اسفرزه به عنوان دارونما برای بیماران مبتلا به سکته‌ی قلبی حاد در گروه شاهد در نظر گرفته شد. لازم به ذکر است که به دلیل استفاده از ساخارین در تهیه ساشه‌ها، بیماران دیابتیک وارد مطالعه نشدند.

جهت انجام مداخله، پژوهشگر و پرستار همکار آموخته دیده، ساشه‌ها را بر بالین بیمار در لیوان یکبار مصرف در ۱۵۰ تا ۲۱۰ میلی‌لیتر آب گرم برای مدت ۰/۵ تا ۱ ساعت قبل از مصرف، خیسانده (۱۵، ۲۳) و محلول آماده شده را به صورت ناشتا به بیماران می‌دادند. مداخله طی ۳ روز متوالی انجام گرفت (۲۴). وجود بیوست در بیماران با استفاده از مقیاس بررسی بیوست قبل از مداخله و در انتهای روز سوم مداخله بررسی شد.

لازم به ذکر است که پژوهشگران ابتدا مجوز کمیته‌ی اخلاق

بحث

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد، اسپریزه باعث پیشگیری از ایجاد بیوست در ۷۴/۵۵ درصد افراد گروه مداخله (دربافت‌کننده) اسپریزه شده است در حالی که گروه شاهد (دربافت‌کننده سلولز) همگی دچار بیوست شدند. در این ارتباط مقالات چندانی در ارتباط با اثرات پیشگیری‌کننده از بیوست در بیماران قلبی، در دسترس نبود. قهرمانی اسپریزه را در دوران سه ماهه سوم بارداری به کار برد و نتیجه گرفت، مصرف پودر اسپریزه در سه ماهه‌ی سوم از بارداری می‌تواند به طور قابل توجهی از بیوست جلوگیری کند (۲۵).

McRorie و همکاران گزارش نمودند که اسپریزه نسبت به دکوسات سدیم برای درمان بیوست مزمون ارجحیت دارد (۲۶). Cheskin و همکاران اذعان کردند، اسپریزه در عرض ۲۴ ساعت از اولین استفاده برای تسکین فوری عالائم بیوست مؤثر است (۲۴). Bijkerk و همکاران اظهار کردند شدت علامت بیوست در بیماران دچار سندرم روده‌ی تحریک‌پذیر در دربافت‌کننده‌گان اسپریزه نسبت به بیوست گندم، ۹۰ برابر بیشتر کاهش داشت (۲۷). Bahrami و همکاران بیان کردند که اسپریزه به طور قابل توجهی باعث کاهش شدت عالائم بیوست در بیماران سندرم روده‌ی تحریک‌پذیر می‌شود (۲۸).

تعداد ۵۵ نفر (۵۰ درصد) در گروه مداخله (گروه اسپریزه) و ۵۵ نفر (۵۰ درصد) در گروه شاهد (گروه سلولز) قرار گرفتند. تعداد ۶۲ نفر از نمونه‌ها زن (۵۶/۳۶ درصد) و تعداد ۴۸ نفر مرد (۴۳/۶۳ درصد) بودند. میانگین و انحراف معیار سن بیماران در گروه مداخله ۳/۷ \pm ۶۴/۵۸ و شاهد ۲/۷ \pm ۶۴/۲ سال و قد بیماران در گروه مداخله ۱۴/۶۳ \pm ۱۶۵ و شاهد ۱۳/۷۹ \pm ۱۶۶ سانتی‌متر و وزن در گروه مداخله ۱۹/۴۹ \pm ۷۲ و شاهد ۱۷/۵۵ \pm ۶۹ کیلوگرم بود. تمامی متغیرهای دموگرافیک قبل از آغاز پژوهش در گروه مداخله و شاهد همسان بودند ($P < 0.05$).

نتایج آزمون آماری Chi-Square نشان داد بین تمامی شاخص‌های بیوست در بیماران دو گروه بعد از مداخله تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($P = 0.001$). بدین معنی که اسپریزه در پیشگیری از بروز شاخص‌های بیوست مؤثر بوده است (جدول ۱).

همچنین در پایان مطالعه، در گروه مداخله ۲۵/۴۵ درصد افراد به بیوست مبتلا شده بودند و ۷۴/۵۵ درصد بیوست نداشتند که این اختلاف معنی‌دار بود ($P = 0.024$ ، اما تمامی افراد گروه شاهد به بیوست مبتلا شده بودند (جدول ۲).

جدول ۱. فراوانی شاخص‌های بیوست در بین بیماران دو گروه بعد از مداخله

P (Chi-Square)	گروه				شاخص
	جمع	شاهد	مداخله	پاسخ	
	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)		
۰/۰۲۵	۴۳ (۳۹/۱)	۴۳ (۷۸/۲)	۰ (۰)	دارد	نفع
	۶۷ (۶۰/۹)	۱۲ (۲۱/۸)	۵۵ (۱۰۰)	ندارد	
۰/۰۲۷	۵۰ (۴۵/۵)	۴۷ (۸۵/۵)	۳ (۵/۵)	دارد	افزایش گاز دفع شده از مقعد
	۶۰ (۵۴/۵)	۸ (۱۴/۵)	۵۲ (۹۴/۵)	ندارد	
۰/۰۳۱	۳۹ (۳۵/۵)	۳۷ (۶۷/۳)	۲ (۳/۶)	دارد	افزایش دفعات اجابت مزاج
	۷۱ (۶۴/۵)	۱۸ (۳۲/۷)	۵۳ (۹۶/۴)	ندارد	
۰/۰۳۲	۵۸ (۵۲/۷)	۴۹ (۸۹/۱)	۳ (۵/۵)	دارد	وجود نشت مدفوع آبکی
	۵۲ (۴۷/۳)	۶ (۱۰/۹)	۵۲ (۹۴/۵)	ندارد	
۰/۰۲۴	۵۳ (۴۸/۲)	۵۱ (۹۲/۷)	۲ (۳/۶)	دارد	احساس پری یا فشار در مقعد
	۵۷ (۵۱/۸)	۴ (۷/۳)	۵۳ (۹۶/۴)	ندارد	
۰/۰۲۹	۵۲ (۴۷/۳)	۴۹ (۸۹/۱)	۳ (۵/۵)	دارد	درد مقعد حین دفع
	۵۸ (۵۲/۷)	۶ (۱۰/۹)	۵۲ (۹۴/۵)	ندارد	
۰/۰۳۰	۳۱ (۲۸/۲)	۲۹ (۵۲/۷)	۲ (۳/۶)	دارد	افزایش حجم مدفوع
	۷۹ (۷۱/۸)	۲۶ (۴۷/۳)	۵۳ (۹۶/۴)	ندارد	
۰/۰۱۱	۵۴ (۴۹/۱)	۵۲ (۹۴/۵)	۲ (۰/۳/۶)	دارد	ناتوانی در انجام دفع در زمان نیاز به آن
	۵۶ (۵۰/۹)	۳ (۵/۵)	۵۳ (۹۶/۴)	ندارد	

جعفرپور و همکاران بیان کردند، اسفرزه تعداد دفعات مادفوع را به دلیل اینکه جزء ملین‌های حجم کننده است زیاد می‌کند (۱۲). در مطالعه‌ی Hatefi و همکاران نیز مشخص گردید، تعداد دفعات دفع مادفوع در گروه اسفرزه نسبت به دریافت کنندگان گل قند به طور معنی داری بالاتر بود (۳۳). اما Attaluri و همکاران در مطالعه‌ی خود نشان دادند، درمان با آلو خشک نسبت به درمان با اسفرزه بطور معنی داری باعث افزایش حرکات خودبخودی روده شده بود و به نظر می‌رسد مؤثرتر از درمان با اسفرزه باشد (۳۴).

در مورد وجود نشت مدفعه‌ی آبکی، دیده شد که اسفرزه در اکثر بیماران باعث پیشگیری از نشت مدفعه شده اما تنها ۵/۵ درصد از درصد دریافت کنندگان سلولز دچار نشت مدفعه نشده اند. در زمان بروز بیوست و ایجاد مدفعه سفت و سخت و عدم تخلیه‌ی آن، مواد مخاطی از اطراف آن نشت پیدا می‌کنند، با توجه به اینکه اسفرزه جزء ملین‌های حجمی کننده و نرم کننده مدفعه است، می‌تواند از نشت مواد مخاطی از اطراف آن پیشگیری نماید. Singh معتقد است که اسفرزه سبب نرمی مدفعه می‌شود (۱۶).

McRorie و همکاران نشان دادند، اسفرزه افزایش معنی داری در میزان آب مدفعه و نرم کنندگی مدفعه در مقایسه با گروه درمان با دکوسات‌سایدیم دارد (۲۶). Madgulkar و همکاران در یک کارآزمایی بالینی کنترل شده در افراد مبتلا به بی‌اختیاری مدفعه به این نتیجه رسیدند، اسفرزه نسبت به صمع عربی، تقریباً ۵۰ درصد باعث کاهش بروز بی‌اختیاری مدفعه شده است (۳۲).

نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد، اسفرزه در بیشتر بیماران باعث پیشگیری از فشار در مقعد شده است اما تنها در ۷/۳ درصد از مصرف کنندگان سلولز وجود فشار در مقعد ذکر نشد. نقدی بادی و همکاران بیان کردند، وقتی اسفرزه وارد دستگاه گواراش می‌گردد به دلیل وجود مایع داخل روده و یا مایع وارد شونده همراه با آن، متورم می‌شود که این حالت می‌تواند منجر به ایجاد یک احساس پرشادگی در مسیر عبور از سیستم گواراش شود و در نهایت باعث افزایش حجم مدفعه و حفظ آب آن شده و در نتیجه تخلیه‌ی آسان روده گردد (۱۳).

از طرفی دریافت کنندگان اسفرزه در ۹۴/۵ درصد از موارد در حین دفع را نداشتند و تنها در ۱۰/۹ درصد از مصرف کنندگان سلولز در دیده نشد. جعفرپور و همکاران بیان کردند، اسفرزه به دلیل داشتن موسیلاژ و جذب آب، سبب نرمی مدفعه و کاهش درد ناشی از سفتی مدفعه در زمان دفع می‌شود (۱۲). اما Cheskin و همکاران اظهار کردند، آب آلو در مقایسه با اسفرزه در تسکین علایم و درد حین دفع نسبت به اسفرزه مؤثرer است (۲۴).

در مورد افزایش حجم مدفعه، نتایج نشان داد که اسفرزه در اکثر

جدول ۲. فراوانی بروز بیوست در بین بیماران دو گروه بعد از مداخله

گروه (Chi-Square)	بیوست		دادار تعداد (درصد)	ندارد تعداد (درصد)	مجموع
	دارد تعداد (نفر)	ندارد تعداد (نفر)			
.۰/۰۲۴	۴۱ (۷۴/۵۵)	۱۴ (۲۵/۴۵)	۴۱	۵۵	۹۶
-	-	-	-	-	شاهد (۵۵ نفر)

اسفرزه، باعث پیشگیری از ایجاد نفخ در همه‌ی افراد دریافت کننده اسفرزه شد و این در حالی بود که در گروه سلولز تنها یک چهارم آن‌ها نفخ نداشتند. در این رابطه آگاه و همکاران در پژوهش خود گزارش کردند، شدت بروز نفخ در گروه اسفرزه، در مقایسه با گروه دریافت کننده زیره سبز به میزان بیشتری کاهش یافته است (۲۹).

Abdollahi و Rahimi بیان کردند که اثربخشی دانه‌ی اسفرزه در سندرم روده‌ی تحریک‌پذیر در یک کارآزمایی بالینی تصادفی به طور معنی داری بیشتر از گروه دارونما بود (۳۰).

اما نقدی بادی و همکاران اذعان کردند، اسفرزه ممکن است ایجاد نفخ شکمی نماید (۱۳). همچنین صالحی بیان کرد که شروع و مصرف ناگهانی و مقدار نسبتاً زیاد اسفرزه ممکن است باعث نفخ شدید و بزرگ شدن شکم گردد و برای جلوگیری از ایجاد نفخ باید در ابتدای درمان از دوز کمتری از اسفرزه استفاده کرد و یا از دوزهای منقسم به صورت دوبار یا بیشتر در روز استفاده گردد (۳۱).

از طرفی آتالوری نشان داد درمان با آلو خشک نسبت به درمان با اسفرزه بطور معنی داری باعث بهبودی بهتر نفخ شده بود و اذعان می‌نماید درمان با آلو خشک بهتر از درمان با اسفرزه است (۳۲). با توجه به اینکه در این مطالعه، مقدار اسفرزه به کار برده شده ۵ گرم، فقط یکبار در روز و در مدت ۳ روز استفاده شد، نفخ در بیماران مصرف کننده آن گزارش نشد.

در مورد افزایش گاز دفع شده، نتایج حاکی از آن بود که اسفرزه در اکثر قریب به اتفاق بیماران تغییری ایجاد نکرد و به عبارتی باعث افزایش میزان گاز دفعی نشد. اما اکثر افراد در گروه سلولز، دچار افزایش دفع مقدار گاز گردیدند. با توجه به اینکه اسفرزه در این پژوهش، از ایجاد نفخ جلوگیری نموده است، شاید بتوان اذعان نمود، اسفرزه توانسته تولید و دفع گاز دفع شده از مقعد را نیز کاهش دهد. در ارتباط با افزایش دفعات اجابت مزاج، این مطالعه نشان داد که اسفرزه در اکثر قریب به اتفاق بیماران باعث افزایش دفعات دفع مدفعه شده اما سلولز در یک سوم بیماران موجب افزایش دفعات دفع مدفعه شده است. اسفرزه از دسته ملین‌های حجمی کننده است و با توجه به اینکه دارای فیبرهای نامحلول می‌باشد می‌تواند با افزایش دادن حجم مدفعه باعث افزایش دفعات دفع نیز شود.

احتمالاً می‌تواند با اثرات ضد بیوستی که دارد بر اعتبار داده‌های پژوهش اثرگذار باشد.

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که در تمامی شاخص‌های بیوست پس از انجام مداخله بین هر دو گروه مداخله و شاهد، اختلاف معنایی داری وجود داشت. به عبارت دیگر می‌توان گفت مداخله صورت گرفته یعنی مصرف اسفرزه در گروه مداخله نسبت به گروه شاهد، باعث کاهش تمام ویژگی‌های بیوست شده و در پیشگیری و بهبود آن مؤثر بود. بنابراین مصرف آن در روزهای اول بستره بیماران مبتلا به سکته قلبی حاد، توصیه می‌شود.

تشکر و قدردانی

این مقاله با کد (IRCT20180712040439N1) در دانشگاه علوم پزشکی اراک تصویب و فناوری دانشگاه علوم پزشکی اراک و نیز تمامی همکاران گروه پرستاری بیمارستان امیرالمؤمنین(ع) و امیرکبیر که در این طرح مشارکت داشته‌اند، سپاسگزاری و تشکر می‌گردد.

قریب به اتفاق بیماران، باعث افزایش حجم مدافع شد اما سلولز در حدود نیمی از دریافت‌کنندگان آن باعث افزایش حجم مدافع گردید. Hosseini و همکاران گزارش دادند که اسفرزه به دلیل داشتن موسیلاز

در درمان بیماران مبتلا به بیوست مزمن سیار مؤثر است (۳۵).

جعفرپور و همکاران نشان دادند که اسفرزه دارای تاریخچه‌ی طولانی در درمان بیماری‌های گوارشی از جمله بیوست است و حجم مدافع را زیاد می‌کند (۱۲). نقدی بادی و همکاران هم به اثرات روده‌ای این گیاه به عنوان افزایش دهنده‌ی حجم مدافع و تخلیه‌کننده‌ی روده اشاره داشتند (۱۳).

در ارتباط با ناتوانی در انجام دفع مشخص شد که اسفرزه در اکثر قریب به اتفاق از بیماران سبب پیشگیری از ناتوانی در دفع شد در حالی که تنها ۵/۵ درصد از دریافت‌کنندگان سلولز دچار ناتوانی نبودند. آگاه و همکاران اظهار نمودند که احساس دفع ناکامل و احساس فوریت در دفع در گروه اسفرزه در مقایسه با دارونما بیشتر کاهش یافته بود (۲۹).

از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به انتخاب سلولز به عنوان دارونما در بیماران مبتلا به سکته قلبی شاهد اشاره نمود. اگرچه سلولز به عنوان کم خطرترین ماده‌ی گیاهی شیوه به اسفرزه بود اما مصرف آن در روزهای بیشتر و مدت زمان طولانی‌تر،

References

1. Ghanbari Afra L, Zaheri A. Relationship of anxiety, stress, and depression with spiritual health in patients with acute coronary artery disease [in Persian]. J Educ Community Health 2017; 4(2): 28-34.
2. WHO. Cardiovascular diseases (CVDs). [Online]. [cited 2021 June 11]; Available from: URL: [https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/cardiovascular-diseases-\(cvds\)](https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/cardiovascular-diseases-(cvds))
3. Boomi Ghuchane Atigh M, Malekaneh M, Mashreghi Moghaddam H, Anani Sarab G. Evaluation of oxidative stress and homocysteine level in patients with acute myocardial infarction: a case-control study [in Persian]. J Birjand Univ Med Sci 2016; 23(2): 141-8.
4. Mozaffar Pour A, Mojahedi M. Explanation the definition of constipation and compare its different causes in Iranian traditional medicine and modern medicine [in Persian]. Islam and Iran Trad Med 2012; 3(2): 162-73.
5. Elsagh M, Hadizade F, Mazaheri M, Yavari M, baabian M, Sharifi A, et al. Constipation in traditional Iranian medicine [in Persian]. Islam and Iran Trad Med 2012; 2(4): 361-71.
6. Homani F. Digestive and gastrointestinal function [in Persian]. 13th Edition. Tehran, Iran: Haidari publication; 2020. p. 65-75.
7. Kasper D, Fauci A, Hauser S, Longo D, Jameson JL. Harrison's Gastroenterology and Hepatology, 3rd Edition (Harrison's Specialty). 3rd ed. Philadelphia, PA: McGraw Hill / Medical; 2016.
8. Badiee S, Nazari SM, Anushiravani M, Hosseini SMR, Noras MR. A brief review on constipation in persian and chinese traditional medicine [in Persian]. J Mazandaran Univ Med Sci 2015; 25(123): 222-9.
9. Ishiyama Y, Hoshide S, Mizuno H, Kario K. Constipation-induced presser effects as triggers for cardiovascular events. J Clin Hypert 2019; 21(3): 421-5.
10. Zukhri S, Setianingsih, Hastuti RY, Setyaningsih I. Risk factors analysis of constipation in patients with acute coronary syndrome. J Physics Conf Ser 2018; 9(2): 1-6.
11. Mozafarpour SA, Naseri M, Ismaili M, Bijani A, Kamali Nejad M, Yousefi M, Mojahedi M, Khodadost M. Introduction of effective drugs in the treatment of constipation in traditional Iranian medicine [in Persian]. Med Hist Quar 2012; 3(9): 34-9.
12. Jafarpour M, Ghannadi AR, Ghaemi H, Mosaffa Jahromi M. The cause of particular concern about not taking the complete seed powder of esfarzeh in Iranian traditional medicine [in Persian]. J Islam and Iran Trad Med 2011; 2(1): 53-60.
13. Naghdibadi H, Dastpk A, Ziai S. A review of psyllium plant [in Persian]. J Med Plants 2004; 3(9): 1-14.
14. Ghasemi Dehkordi N. Farmacopia plant of Iran [in

- Persian]. 3rd ed. Tehran, Iran: Ministry of Health and Medical Education for food and medicine; 2011. p. 256-65.
15. Pishvaei M, Pishvaei Z, Kian Mehr M, Pishvaei. On the benefits of psyllium in medicine [in Persian]. Proceeding of the National Conference on Natural Products and Medicinal Plants. 2013; p. 174-90.
16. Singh B. Psyllium as therapeutic and drug delivery agent. *Int J Pharm* 2007; 334(1-2): 1-14.
17. Agah Sh, Taleb AM, Moeini R, Gorji N, Nikbakht H. Cumin extract for symptom control in patients with irritable bowel syndrome. *Middle East J Dig Dis* 2013; 5(4): 217-22.
18. Sami P. Herbal medicines in Iran with nursing and care measures [in Persian]. Tehran, Iran: Boshra; 2019. p. 70-9.
19. Emami A, Fasayhi S, Mehregan A, Mohammadpour A, Khalili H, Taleb AM. Reference book of medicinal plants [in Persian]. Volume II. Tehran, Iran: Andisheavar; 2020. p. 1053-63.
20. Portalatin M, Winstead N. Medical management of constipation. *Clin Colon Rectal Surg* 2012; 25(1): 12-9.
21. McMillan SC, Williams FA. Validity and reliability of the constipation assessment scale. *Cancer Nurs* 1989; 12(3): 183-8.
22. McMillan SC. Presence and severity of constipation in hospice patients with advanced cancer. *Am J Hosp Palliat Care* 2002; 19(6): 426-30.
23. Poujadi S, Bagherpour Borazjani A, Motamed N, Amini A, Rahbar A, Vahedparast H, et al. A Survey on the effect of psyllium on serum levels of Triglycerid and lipoproteins [in Persian]. *Iran South Med J* 2009; 11(2): 139-46.
24. Cheskin L, Mitola A, Ridoré M, Kolge S, Hwang K, Clark B. A naturalistic, controlled, crossover trial of plum juice versus psyllium versus control for improving bowel function. *Internet J Nut Wellness* 2009; 7(2): 1-10.
25. Ghahramani L, Hosseini SV, Rahimikazerooni S, Bananzadeh AM, Namavar Jahromi B, Samsam A, et al. The effect of oral Psyllium herbal laxative powder in prevention of Hemorrhoids and Anal Fissure during Pregnancy, a Randomized Double Blind Clinical Trial. *An Colorectal Res* 2013; 3(1): 2-7.
26. McRorie JW, Daggy BP, Morel JG, Diersing PS, Miner PB, Robinson M. Psyllium is superior to docusate sodium for treatment of chronic constipation. *Aliment Pharmacol Ther* 1998; 12(5): 491-7.
27. Bijkerk CJ, Muris JW, Knottnerus JA, Hoes AW, de Wit NJ. Systematic review: The role of different types of fibre in the treatment of irritable bowel syndrome. *Aliment Pharmacol Ther* 2004; 19(3): 245-51.
28. Bahrami HR, Hamedi Sh, Salari R, Noras MR. Herbal medicines for the management of irritable bowel syndrome: a systematic review. *Electron Physician* 2016; 8(8): 2719-25.
29. Agah S, Fatali S, Ashayeri N. Treatment of diarrhea predominant irritable bowel syndrome (ibs-d) using plantagel: A random double-blind clinical trial [in Persian]. *Razi J Med Sci* 2010; 16(12): 17-23.
30. Rahimi R, Abdollahi M. Herbal medicines for the management of irritable bowel syndrome: A comprehensive review. *World J Gastroenterol* 2012; 18(7): 589-600.
31. Salehi Sourmaghi MS. Introduction to herbal medicine and herbal therapy [in Persian]. Tehran, Iran: World of Nutrition; 2021. p. 95-108.
32. Madgulkar AR, Rao MR, Warrier D. Characterization of Psyllium (*Plantago ovata*) Polysaccharide and Its Uses. In: Merillon JM, Ramavat KG, editors. *Polysaccharides, bioactivity and biotechnology*. Berlin, Heidelberg: Springer; 2015. p. 871-90.
33. Hatefi A, Sadeghi T, Emtiaz M. Comparing the Effect of Golghand and Psyllium on constipation among the elderly: A randomized clinical trial. *J Med Plants* 2018; 17(65): 25-34.
34. Attaluri A, Donahoe R, Valestin J, Brown K, Rao SS. Randomized clinical trial: dried plums (prunes) vs. psyllium for constipation. *Aliment Pharmacol Ther* 2011; 33(7): 822-8.
35. Hosseini M, Salari M, Salari R. Psyllium seed may be effective in the treatment of gastroesophageal reflux disease (GERD) in patients with functional constipation. *J Med Hypoth Id* 2015; 9(2): S4-7.

Effect of Plantago (psyllium) on Prevention of Constipation in Patients with Acute Myocardial Infarction: A Randomized Triple-Blind Clinical Trial

Zahra Asgaryejad¹, Davood Hekmatpou², Sharareh Khosravi³, Saeid Sadriya⁴

Original Article

Abstract

Background: Constipation is one of the most common gastrointestinal complaints among hospitalized patients due to acute myocardial infarction. So, this study was conducted to determine the effect of Plantago on constipation prevention in patients with acute myocardial infarction.

Methods: This research was a triple-blind randomized clinical trial that was conducted on patients with acute myocardial infarction admitted to cardiac intensive care units in Amirkabir and Amir Momenin hospitals in Arak City in 2017, in two intervention and control groups. In this study, the intervention group received a sachet of saffron shell powder and the control group received a packaged cellulose sachet in an empty stomach for three days. Demographic information and Criteria for Assessing Constipation Symptoms (CACS) were used to collect data. The data were analyzed using the chi-square test.

Findings: Of 110 patients, 62 (56.36%) cases were female, and 48 (43.63%) were male. The mean and standard deviation of the patient's age in the intervention group was 64.58 ± 3.7 and 64.2 ± 2.7 years in the control group. At the end of the study, of 55 patients in the intervention group, 14(25.45%) patients had constipation, and 41 (74.55%) patients did not have constipation. But, all the patients in the control group suffered from constipation.

Conclusion: The results showed that consumption of Plantago among patients hospitalized in cardiac care units (CCU) prevented the occurrence of constipation.

Keywords: Acute myocardial infarction; Constipation; psyllium; Prevention

Citation: Asgaryejad Z, Hekmatpou D, Khosravi S, Sadriya S. Effect of Plantago (psyllium) on Prevention of Constipation in Patients with Acute Myocardial Infarction: A Randomized Triple-Blind Clinical Trial. J Isfahan Med Sch 2024; 41(745): 1052-9.

1- MSc in Nursing, Amir-Al Momenin Hospital, Arak, Iran

2- Professor, Department of Nursing, School of Nursing, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran

3- Associate Professor, Department of Nursing ,School of Nursing, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran

4- Assistant Professor, Department of Internal Medicine (Cardiology), School of Medicine, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran

Corresponding Author: Davood Hekmatpou, Professor, Department of Nursing, School of Nursing, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran; Email: dr_hekmat@arakmu.ac.ir